25 de desembre: Nadal (Missa del dia)

Text de l'Evangeli (*Jn* 1,1-18): Al principi existia el qui és la Paraula. La Paraula estava amb Déu i la Paraula era Déu. Ell estava amb Déu al principi. Per Ell tot ha vingut a l'existència, i res no hi ha vingut sense Ell. En Ell hi havia la vida, i la vida era la llum dels homes. La llum resplendeix en la foscor, i la foscor no ha pogut ofegar-la.

Déu envià un home que es deia Joan. Vingué com a testimoni a donar testimoni de la llum, perquè per ell tothom cregués. Ell no era la llum, venia solament a donar-ne testimoni.

Existia el qui és la llum veritable, el qui ve al món i il·lumina tots els homes. Era present en el món, que per Ell ha vingut a l'existència, i el món no l'ha reconegut. Ha vingut a casa seva, i els seus no l'han acollit. Però a tots els qui l'han rebut, als qui creuen en el seu nom, els ha concedit de ser fills de Déu. No han nascut per descendència de sang, ni d'un desig carnal, ni d'un voler humà, sinó de Déu mateix. El qui és la Paraula s'ha fet home i ha habitat entre nosaltres, i hem contemplat la seva glòria, glòria que ha rebut com a Fill únic del Pare, ple de gràcia i de veritat.

Joan dóna testimoni d'Ell quan proclama: «És aquell de qui jo deia: El qui ve després de mi em passa al davant, perquè, abans que jo, ell ja existia». De la seva plenitud, tots nosaltres n'hem rebut gràcia rere gràcia. La Llei fou donada per Moisès, però la gràcia i la veritat han vingut per Jesucrist. A Déu, ningú no l'ha vist mai: el seu Fill únic, que és Déu i està en el si del Pare, és qui l'ha revelat.

Nadal: "Els seus no l'han acollit"

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)
(Città del Vaticano, Vaticà)

Avui, en la Missa del Dia (Jn 1,1-18), meditem que neix el Fill Etern de Déu —a Betlem, tal com havia estat profetitzat— i la Verge hagué de ajeure'l a una menjadora, perquè no hi havia lloc a l'hostal (cf. Lc 2,7). Bo i reflexionant amb fe, trobem en aquestes paraules un paral·lelisme amb el que s'afirma en el "Pròleg de sant Joan" (1,11): "Ha vingut a casa seva, i els seus no l'han acollit". Per al Salvador del món no hi ha lloc! El que fou crucificat fora de les portes de la ciutat nasqué també fora de les seves muralles.

Això ha de fer-nos pensar i remetre'ns al canvi de valors que hi ha en la figura de Jesucrist, en el seu missatge. Ja des del seu naixement, Ell no pertany a aquest ambient que segons el món és important i poderós. I, nogensmenys, precisament aquest home irrellevant i sense poder es revela com el realment Poderós.

—Ser cristià implica sortir de l'àmbit del que tots pensen i volen, dels criteris dominants, per tal d'entrar en la llum de la veritat sobre el nostre ésser.